

vilde som sagt meget have ønsket, at idetmindste dette eller enkelte lignende Punkter var opstillet her fra Folkethingets Side, for derved at vise, at Thinget idetmindste for Fremtiden vil være betænkt paa at standse den, jeg kan meget godt sige, overhaandtagende nye Maade at lønne Embedsmænd paa.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Samtlige fra Landstinget overfendte Beslutninger (see Tillæg A Sp. 1267—82) vedtoges uden Afstemning.

Derefter fattes Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den og sidste Behandling indkaldtes til førstkommende Torsdag Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Anden og sidste Behandling af: „Betænkning over Regnskabet for Finantsperioden 1862—64, afgiven af den af Rigsraadet valgte Statsrevision.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 7204 ff.)

Formanden: Der er ikke stillet noget Endringsforslag til denne anden og sidste Behandling, men før Forhandlingen begynder, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i Udvalgets Indstillinger er indløbet nogle Ucorrectheder. Der staaer saaledes et Par Steder, hvor der er citeret en Paragraph: „Befkommende Statsregnskabet“, men det skal være „Statsregnskabet“; og med Hensyn til § 12 er der sat: „Statsrevisionens“, hvilket skal være: „Statsregnskabet“. Disse Ucorrectheder ere imidlertid rettede i Folkethingstidenden, hvor første Behandling af Sagen findes, nemlig Sp. 7411. De Herrer ville see, at der før Afstemningen i en Anmærkning er gjort opmærksom

paa disse Uregelmæssigheder, og jeg har derfor ikke anset det nødvendigt, at der blev stillet særlige Endringsforslag i saa Henseende. — Det er altsaa kun Spørgsmaalet om den endelige Vedtagelse af Sagen i dens Heelhed, som nu foreligger til Forhandling.

Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren (Mosenørn): Jeg har for Diebliffet Intet at bemærke.

Steen: Maa jeg bede om Ordet!

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Steen: Jeg troer ikke, det vilde være ganske heldigt, om denne Statsrevisions sag passerede aldeles upaatakt gennem Thinget. Jeg vil ikke udtale Nogetsomhelst imod de Indstillinger, der ere gjorte af Udvalget, jeg skal tværtimod stemme for dem alle; men jeg mener, at Thinget vil gjøre vel i at kaste et notere Blik paa denne Sag, og det vil da vistnok komme til det samme Resultat, som jeg, nemlig, at Udvalget har været overordentligt mildt ligeoverfor Krigsministeriet med Hensyn til de Indstillinger, der ere gjorte til § 12. Jeg maa imidlertid med det Samme paakfønne, at Udvalget dog ikke ved den Erklæring, som er afgiven af den høitærede Krigsminister om, at der allerede arbejdes paa Forbedringer i Krigsministeriets Regnskaber, har ladet sig lokke til ganske at undlade at gjøre nogen Indstilling. Jeg siger ikke dette, fordi jeg betvivler, at den høitærede Krigsminister, naar han har afgivet en saadan Erklæring, vil søge af al Magt at faae det Løfte opfyldt, som ligger deri, men Ministerne ere jo verende, og vi have ingen Sikkerhed for, at der i Krigsministeriet selv skal være noget alvorligt Duffe om at rette sig efter, hvad der fra Rigsdagens Side gjøres gjældende, naar dette ikke udtales gennem bestemte Indstillinger, som vedtages, hvorved det kan og bør udøve et saadant Tryk i den Retning, at Ministeriet finder det nødvendigt at tage Hensyn dertil. Det er i det Hele en ganske eiendommelig Form, hvori Krigsmini-